

April '94

1e jaargang nr. 2
verschijnt tweemaandelijks

RED ZEBRA

interview deel 2

*
Sopor Aeternus
and
The Ensemble of Shadows

DIVE

interview met Dirk Ivens

*

Der Prager Handgriff

nösferätu*

+

CD en K7 besprekingen
Concert- en Fuif agenda
Nieuws

Dark Entries

Wave & Techno Magazine

Prijs : 100 Bfr, 5 Fl.

v.u. Dave Cerpentier

afgiftekantoor : Sint Niklaas 1
afgiftingdatum : April '94

Dark Entries

Presents :

Sunday : May 15th 1994

Support : PP ? at 18h30

Project
Pitchfork

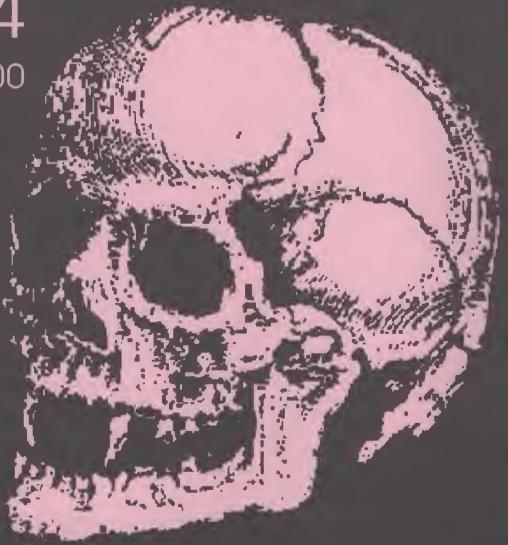
at 20h00

Saturday : May 28th 1994

at 20h00

Support : Land of Passion

nosferatu
+ Dark Entries Party

't Syndroom

Grote Markt

Sint-Niklaas (B)

Tickets : 350 - 450 Bfr (60-80 FF) Info : 03/777.66.74

Oef ! Het is ons gelukt om op tijd de tweede editie van Dark Entries uit te brengen, en daarmee hebben we voor onszelf en voor jullie bewezen dat een tweemaandelijks uitgave van dit magazine perfekt haalbaar is. Laten we hopen dat jullie ons in de toekomst blijven steunen, en dat het aantal lezers nog zal toenemen, want wij hebben jullie steun echt broodnodig ! Graag zouden wij het aantal pagina's van dit magazine gevoelig opdrijven, maar voorlopig hebben we daar het geld nog niet voor. Tja, drukwerk is vrij duur, en sponsors staan meestal nogal afstandelijk tegenover een beginnend magazine. (Hopelijk komt daarin snel verandering.)

Je zal het misschien al opgemerkt hebben: Dark Entries organiseert binnenkort twee optredens in mei, in zaal 't Syndroom (Grote Markt, Sint-Niklaas). Project Pitchfork zal daar op zondag 15 mei spelen, en we hebben ervoor gezorgd dat het optreden zeker op tijd zal gedaan zijn, opdat iedereen z'n trein nog gemakkelijk zou kunnen halen. Het voorprogramma wordt verzorgd door PP?, en zij zullen reeds om 18.30 u. van start gaan, zodat Project Pitchfork om 20 u. kan beginnen. Op 28 mei komt Nösferätu op bezoek, en zij worden waarschijnlijk gesteund door Land of Passion. Na het optreden van Nösferätu trakteren we jullie op de eerste Dark Entries Party, en hopelijk worden deze optredens een succes, zodat we in de toekomst nog meer kunnen organiseren in 't Syndroom. Maar dat zal afhangen van jullie... Als de opkomst voor die optredens voldoende is, zullen er waarschijnlijk nog veel volgen ! OK, dus wij verwachten jullie allemaal daar, en hopen dat jullie de tweede uitgave van Dark Entries even goed vinden als de eerste.

Dark Entries

c/o Dave Cerpentier
P.O. BOX 93
9100 Sint-Niklaas
België
Tel.: 03/777 66 74
Rek nr.: 780-5787428-33

Dark Entries = Dany Stuer en Dave Cerpentier

Met dank aan: Metrophone Antwerpen, 't Pandjen, Boogie CD Store, Vynilla, Rataplan, Radio Progres, Machinery Records, Glasnost Records, Strangeways Records, Alain Meulebrouck ("Steeple Chase", Waregem), Nösferätu, Peter Slabbynck, Dirk Ivens, Der Prager Handgriff en Sven Delbare.

INHOUD

Nieuws & Informatie.....	Pag. 4
Concert- & Fuifagenda.....	Pag. 5
Sopor Aeternus and the Ensemble of Shadows....	Pag. 6
RED ZEBRA : Interview vervolg.....	Pag. 10
Der Prager Handgriff.....	Pag. 13
DIVE : Interview met Dirk Ivens.....	Pag. 14
Nösferätu : Interview.....	Pag. 17
Concertbesprekingen.....	Pag. 20
CD en K7 besprekingen.....	Pag. 22

Nieuws & informatie

Het Berlijnse label **Machinery** heeft het plan opgevat om een reeks samplers uit te brengen, en elke compilatie CD zal de jonge electroscene van één welbepaald land of van een aantal buurlanden aan het grotere publiek introduceren. De eerste in die reeks is reeds verschenen, en belicht een aantal jonge, onbekende Franse en Belgische electrogroepen. "**French - Belgium Industries**" is de naam van die verzamel CD, en als alles volgens plan verloopt, zullen de komende maanden Spanje, Italië, De Balkanlanden en de VSA hun talenten mogen bewijzen. "**French - Belgium Industries**" werd samengesteld door Jean-François Comble (zanger van **Kriegbereit**) en Seba Dolimont (zanger van **!AiBoFoRcEn-** en uitgever van het Belgische electrozine **Side-Line**), en bevat muziek van o.a. **Lescure 13**, **Brain Leisure**, **Kriegbereit**, **Suicide Commando** en **Fuze Box Machine**.

Bij **Off Beat** verscheen onlangs de nieuwe CD van **Project Pitchfork** ("*/O*"), en zij hebben van deze groep nog een nieuwe maxi CD aangekondigd, die zeer binnenkort in de winkels zou moeten liggen. **Off Beat** bracht daarnaast nog de debuut CD van **Steril** uit ("*Transmission Pervous*"), en de CD "*Homes and gardens*" van **Haujobb**.

Dance or Die zijn volop aan hun nieuwe CD aan het werken, in een studio buiten Berlijn, waar ze volledig gesoleerd zijn van de buitenwereld. 1 nummer is reeds voltooid, en is genaamd "*Time Zero*". Hun laatst verschenen maxi "*Best of*" deed het trouwens erg goed in Duitsland !

"*Sperm*" is de naam van de nieuwe CD van **Oomph!**, en met dit werk verlaten ze zo goed als volledig de electro scene. Voortaan zullen ze hun fans moeten zoeken tussen de liefhebbers van alternatieve metal, hoewel er in hun nieuw werk nog een duidelijke link is met hun electro/industrieel verleden.

Sol Invictus' nieuwste CD noemt "*The Death Of The West*", en is een verzameling van oud en nieuw materiaal. Er staat ook een nummer op dat opgenomen werd tijdens een concert van hen in Parijs. Aanvankelijk was het de bedoeling om een maxi CD uit te brengen, maar het is een volledige CD geworden. Wij vinden dat natuurlijk absoluut niet erg ! Eind '94 zou er alweer een nieuw studioalbum van **Sol Invictus** moeten verschijnen, en die kreeg de titel "*In the rain*". En daarnaast hoopt Tony Wakeford van **Sol Invictus** een songtekstenboek uit te geven, met daarin een mini-CD ("*Above us the sun*")

In mei wordt alweer **het derde wave - gothic treffen** in Leipzig (Duitsland) georganiseerd, en dat is zowat het grootste New Wave gebeuren ter wereld. Optredens, exposities, een Middeleeuwse markt, stands, een gothic dancing,..., het kan daar allemaal ! Groepen die daar zullen spelen, zijn: **Cocteau Twins** (onder voorbehoud), **Artwork** (met Oswald Henke van **Goethes Erben** en Edward Ka-Spel van **The Legendary Pink Dots**), **Nösferätu**, **The Cranes** (onder voorbehoud), **The Legendary Pink Dots**, **Breath of Life**, **Project Pitchfork**, **Miranda Sex Garden** (onder voorbehoud), **In the Nursery**, **Annabelle's Garden** en **Clair Obscur**. Het gebeuren gaat door van vrijdag 20 mei tot maandag 23 mei, en overnachting in tenten is mogelijk. Er worden voor Europese landen speciale bussen ingelegd door Indie-Tours. Voor meer informatie kan je bellen naar MUZAK (49-341-30-80-133).

Nieuws & informatie

Bij Celtic Circle Productions is de debuut CD van Pierrepont verschenen, genaamd "Alices of Death". Pierrepont is één van de vele groepen die terug te vinden zijn op de dubbel CD "Celtic Circle Sampler".

Nog andere interessante, nieuwe releases: Oxeia CD (Love is colder than death), Odyssee CD (Love like Blood), The violence of truth CD (Page 12), Of ruins or some... CD (Current 93), Transmitter CD (Yeht Mae), The total immersion CD (Syntec), Noxious MCD (Corpus Delicti), The Legend of Deformation CD (Mortal Constraint), Sugar kisses (Sleeping dogs wake), en natuurlijk nog vél meer, te veel om op te noemen eigenlijk.

Op Radio Vropeco (Beveren, 105.7) start binnenkort een gloednieuw wave & electro programma, onder de naam Yggdrassil. Elke zaterdagavond tussen 19 en 20 uur zullen Stefan Panis en Stijn Geerts de mensen die in Beveren of in de buurt van Beveren wonen, trakteren op een uurtje oude en nieuwe wave & electro. Kontakt: Stijn Geerts, Kruibekesteenweg 131, 9120 Beveren-Waas.

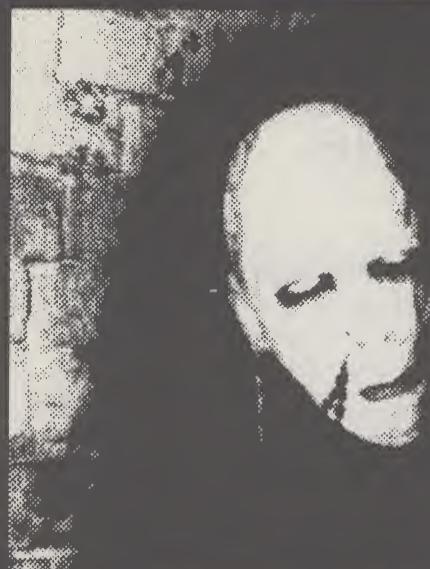
Concert- en fuifagenda

Za. 2.4	Nephilim Party (Limelight-Follies, Antwerpen)
Zo. 3.4	Image Transmission, Swan Death, Mimic Mind, PsychKrist Kastrator, The Purple Icecubes (Alcazar, Diest) + New Wave & Gothic Party
Za. 9.4	Weltschmerz Nacht 3 (Den Twieoo, Gent)
Za. 16.4	Love like Blood, Goethes Erben, Plastic Noise Experience, Dive, Placebo Effect (Sporthal 't Gaverke, Waregem)
Za. 23.4	Death in June Party (Oud Bleekhof, Antwerpen)
Za. 14.5	Project Pitchfork (The Steeple Chase, Waregem)
Zo. 15.5	Project Pitchfork ('t Syndroom, Sint-Niklaas)
Za. 28.5	Nösferätu ('t Syndroom, Sint-Niklaas)

Deze Fuif- en Concertagenda is uiteraard onvolledig, wij kunnen enkel publiceren wat wij zelf opvangen. Indien je een fuif of concert organiseert, kan je dat in Dark Entries doen laten verschijnen door ons te schrijven of te bellen.

ABONNEER U NU OP Dark Entries

- Een abonnement op Dark Entries ? Dat kan ... Stort 600 Bfr (of 30 Fl.) op ons rekeningnummer : 780-5787428-33 met de vermelding 'Jaarabonnement Dark Entries'. Zo krijg je tweemaandelijks dit magazine in je brievenbus.

Sopor Aeternus

and

The Ensemble of Shadows

Het is nogal moeilijk om een "ordinair" artikel te schrijven over een zo complexe en ongewone groep als *Sopor Aeternus*. Alles rond deze groep is gehuld in een waas van mysterieusiteit, en het weinige dat Varney van *Sopor Aeternus* over z'n groep kwijt wil, is dan ook op z'n minst raadselachtig te noemen. Is het aan ons om te beginnen interpreteren? Wij geloven van niet, en geven in wat volgt gewoon het verhaal weer van een groep die waarschijnlijk nooit volledig zal begrepen worden.

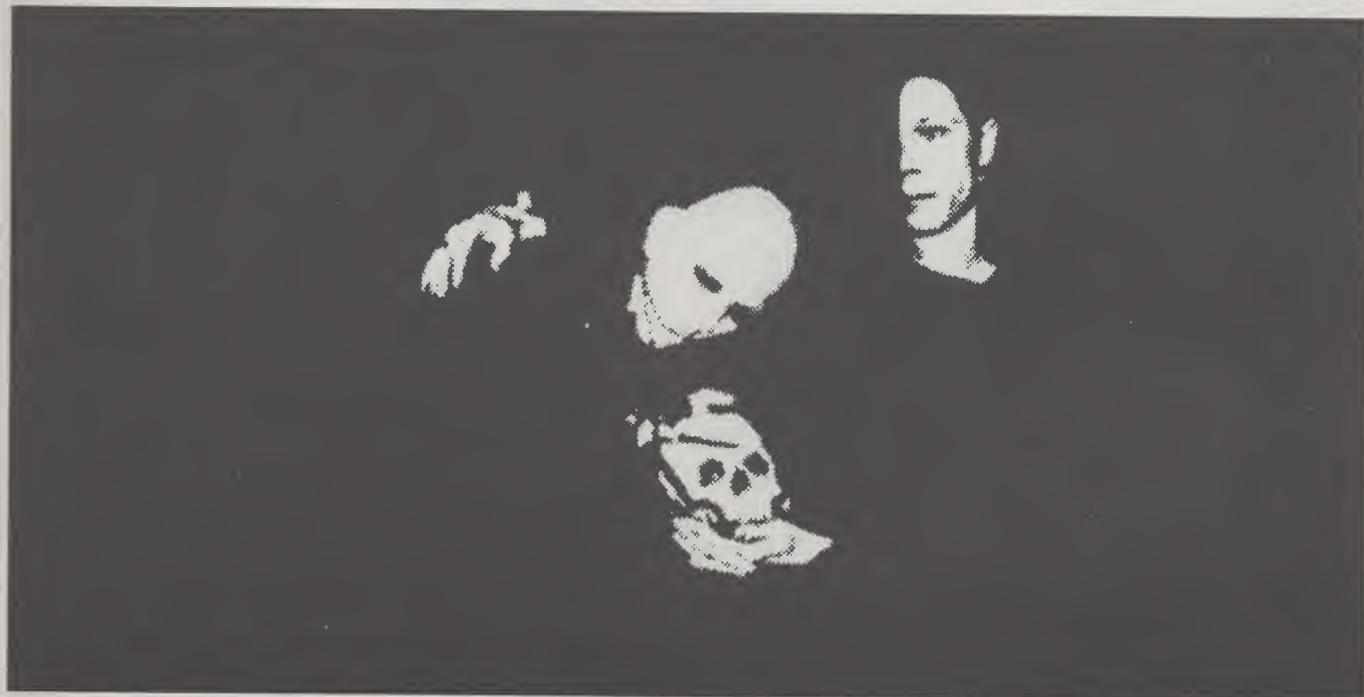
Sopor Aeternus (= Latijn voor "Eeuwige Slaap") ontstond op een niet nader te bepalen dag in Varney's geest, en sinds die dag zouden "wezens" die zijn geest vervulden met mooie en rythmische melodieën hem nooit meer met rust laten. Over deze "wezens" kwam hij weinig of niets te weten, zelfs hun aantal was voor hem onduidelijk, maar één ding stond vast: zij zijn onmisbaar bij de kreatie van zijn muziek en vormen een noodzakelijk deel van *Sopor Aeternus*. Varney noemde hen "The Ensemble of Shadows", en begon z'n leven, dat tot dan voornamelijk uit lijden en pijn bestond, te wijden aan muziek.

Dat z'n leven een hel moet geweest zijn, mag blijken uit een interview dat hij in november '92 weggaf. Daarin verklaarde hij gedurende 20 jaar extreme depressie gekend te hebben, gevolgd door 9 jaren van wanhoop en eenzaamheid, en de laatste 2 jaren zou hij 24 uur per dag in bijna complete duisternis doorgebracht hebben, in elke mogelijke zin van het woord. Varney werd zo uiteraard zwak en ziek, en hij begon z'n zicht te verliezen. Hij verliet z'n huis ongeveer 1 keer per maand, en was niet echt meer in staat om te bewegen of te spreken. Slaap werd z'n enige tijdverdrijf, hoewel hij gekweld werd door weerzinwekkende nachtmerries. Althans, dit beweert hij allemaal in dat interview, en aangezien we daarstraks beloofd hadden om niet te interpreteren, laten we de geloofwaardigheid van dit verhaal in het midden... Hoe dan ook, deze toestand werd voor hem onhoudbaar, en hij vond uiteindelijk een middel om al dat lijden tot uitdrukking te brengen: *Sopor Aeternus*.

In '89 (toen hij zichzelf nog niet voor de buitenwereld had afgesloten) ontmoette hij in een "club" in Frankfurt ("Negativ") Holger, die hem later zou vergezellen bij het verlaten van z'n huis, en hem zou assisteren bij de opname van de eerste cassette. In feite kwamen ze meestal enkel samen om muziek te maken, en dat kwam erop neer dat ze elkaar één keer per maand ontmoetten. Beiden waren toen - en trouwens nog altijd - werkloos, en hadden geen geld voor instrumenten. Al hun muziek werd als het ware gekomponeerd in hun dromen, geholpen door "The Ensemble of Shadows". Uiteindelijk namen ze met zeer beperkte middelen hun eerste cassette op ("Es reiten die Toten so schnell"), het eerste deel van een nog steeds niet voltooide trilogie. Aanvankelijk werd die cassette op 50 exemplaren uitgebracht, maar al gauw bleken die uitverkocht te zijn, en werden er nieuwe bijgemaakt. (Op dit moment zou deze cassette niet meer verkrijgbaar zijn.) Voor die eerste tape gebruikten ze een C-60 cassette, en beide kanten bevatten hetzelfde materiaal, als symbool voor de eeuwigheid en zijn verdoemenis (konstante herhaling), en ook wel uit praktische overwegingen, omdat men zo de cassette nooit hoeft om te draaien om het volledige werk te beluisteren.

Verdoemenis en het lot der verdoemden vormen een belangrijk thema in de muziek van Sopor Aeternus. Tot de categorie "verdoemden" behoren o.a. zelfmoordenaars, en zij zouden volgens Varney - gebaseerd op z'n sterk geloof in reïncarnatie - zo'n 24000 (!) jaar moeten wachten vooraleer ze terug kunnen reïncarneren. Deze verdoemden proberen gedurende die tijd levende mensen te behoeden voor zelfmoord, en Varney zou zo reeds 3 keer gered geweest zijn door hen, waarvoor hij deze "geesten" zeer dankbaar is. Varney is dan ook van oordeel dat iedere mens zo lang mogelijk moet leven en "elke seconde van z'n leven aan de liefde van God (de echte God, waarmee iedereen is verbonden) moet wijden". Uiteraard sterft iedere mens uiteindelijk toch, maar onmiddelijk daarna wordt hij weer geboren, zodat er op zich geen verschil is tussen leven en dood, en niemand schrik zou mogen hebben van de dood. Sterven is trouwens veel gemakkelijker dan leven, en is niet meer dan een overgang van het ene leven naar het andere". Reïncarnatie is voor Varney niet altijd zo evident geweest, en zeker niet het mooiste wat er bestaat. Lange tijd werd hij beangstigd door het idee dat hij voor eeuwig zou moeten lijden, elk leven opnieuw... Maar momenteel heeft hij voor zichzelf besloten om niet langer meer te lijden, en hij koos ditmaal om "echt" te leven.

In het dagelijkse leven heeft Varney het zeker niet gemakkelijk, en wordt hij vaak bespot en zelfs bespuwd. In het begin werd hij hierdoor zeer depressief en soms heel woedend op die mensen, maar nu heeft hij zich erbij neergelegd. Jedereen haat hem omwille van z'n extreme uiterlijk (z'n nagels b.v. zouden ca. 15 centimeter lang zijn), maar daar kan hij eindelijk mee leven. Varney is inderdaad een wonderling, en voelt zich niet verbonden met één of andere "scene". Over groepen zoals Das Ich of Goethes Erben wil noch kan hij iets kwijt, omdat dit niet bepaald de groepen zijn waar hij naar luistert. De zogenoende Duitse wave scene kent hij amper, en hij voelt zich trouwens helemaal niet "Duitser", maar veeleer iemand die tijdelijk in Duitsland verblijft, tot hij weer in een ander leven belandt, en dus waarschijnlijk ook in een ander land.

Onlangs bracht Sopor Aeternus z'n langverwachte debuut CD uit (zie bespreking) bij Apocalyptic Vision, en zo zullen ze hopelijk een groter publiek kunnen bereiken. Optredens zullen we waarschijnlijk nog niet van hen mogen verwachten, misschien wel nooit, want Varney is niet direct iemand die graag met een "grote" massa mensen geconfronteerd wordt. Toen hij voor het eerst uitgenodigd werd voor een optreden, deed de gedachte aan de aanwezigheid van zovele menselijke wezens hem bijna overgeven. Nee, Sopor Aeternus is niet meteen een live-groep, maar videowerk ligt hen wel veel beter. "Ejhje Ascher Ahjeh" is de naam van hun enige video die ze ooit gemaakt hebben, maar die hebben ze naar het schijnt ondertussen al vernietigd, omdat hij niet voldeed aan hun wensen. (De naam van die video betekent "Ik ben wie ik ben") Ze willen toch nog een video maken, maar tot op heden hebben wij daar nog niets van gehoord of gezien. En wat hun andere toekomstplannen betreft: "Hun derde oog slaapt nog steeds, zodat ze moeten afwachten wat de toekomst hen zal brengen" ... *Zij* ziet, beste lezer, het mysterie rond Sopor Aeternus blijft bestaan, en we kunnen alleen maar hopen dat er ooit een vervolg komt op dit artikel.

BIRTH-FIENDISH FIGURATION

Exposed with hands as empty
as the opposite space.
crawling we move
to where the final station lies,
to whom is the debt
that we are forced to pay...?
Real faces appear only
when we turn away,
truth reveals itself
Reveal yourself...!!!
a face ordained to hypocrites,
we know the masks,
their artificial smiles
"Mind's black eyes should break the lies"
Distorted pictures are all
transparent to us,
phantasmagoria..., such a useful weapon,
ineffectual against us, enemies,
with the knowledge of truth,...
...Truth makes me sick,
what a wretched play!

Paralysed by flesh and bones.
Condemned to vegetate,
Condemned to stay alone...

Helplessly we are escaping,
we're clinging to...
stranded ashore,
"Oh, beloved infamous side!"
Our distress in perfection,
trials and tribulations,
preferring our pain,
we stay and die...

Red Zebra
vervolg...

I can't live in an ... INTERVIEW

Zoals beloofd, krijgt U in wat volgt het tweede deel van ons interview met Peter Slabbynck (zanger van Red Zebra). Ook deze keer kregen we de hulp van "Prosper Persijn", die ooit HUMO's Rock Rally '80 meemaakte en dus de ideale persoon was om ons bij te staan...

Prosper: Peter, jullie hebben ooit nog samen gespeeld met The Cure, en dat was in de beginperiode van Red Zebra. 1979 als ik juist ben?

Peter S.: '79 of '80, mijn geheugen vervaagt langzaam maar zeker.

Prosper: Jullie waren 18...

Peter S.: 17

Prosper: 17! En Robert Smith was toen ook nog heel jong?

Peter S.: Die was nog heel jong. Ik weet nog dat de tournee uitgelopen was en Robert Smith moest naar z'n vriendin of vrouw bellen om te zeggen dat hij een dag later thuis zou komen. Er was ook een misverstand met The Cure; we mochten zogezegd op hun installatie spelen, maar daarmee was er p.a. bedoeld, en we hadden dat wat te letterlijk geïnterpreteerd. We hadden geen gitaarversterkers mee, en we moesten dan vriendelijk vragen aan hun manager - want ze hadden al een manager mee - of we op hun versterkers mochten spelen, maar gelukkig was dat niet zo'n probleem.

Prosper: Dus jullie waren goed gelanceerd toen, en de bevestiging kwam met de Rock Rally finale van 1980?

Peter S.: Ja, en dat was een hele toffe Rock Rally, die toonde dat er plots vanalles weer aan het groeien was in Vlaanderen. We zaten daar met groepen zoals The Machines, De Brassers, The Employees, en er was een heel toffe sfeer. Wij waren daar echt de jonge gasten; we waren er toegekomen, hadden ons materiaal daar gezet en waren wat gaan rondwandelen in Brussel. We geraakten dan niet meer binnen in de zaal, enfin, knullig tot en met waren wij toen.

Prosper: Ik was er ook bij toe, maar dan wel in 't publiek, niet op het podium, en de krantentitels logen er niet om, b.v. in Het Nieuwsblad: "Winnaar van de Rally: onze rock." Dus de Belgische muziek deed het toen heel goed, misschien in tegenstelling met onze wielrenners, die toen in een diep dal zaten. De Belgische coureurs waren niets meer, maar de Belgische muziek, daar kon je dan je toevlucht in nemen. Alles werd toen in trends gelegd, niet?

Peter S.: Niet alleen werd alles in trends gelegd, ergens werd ook alles de hemel ingeprezen. Dat was wel heel tof. Je had radioprogramma's, TV

programma's, en wij konden b.v. in Hit Ring geraken op de B.R.T. Wij zijn drie keer in Hit Ring geweest, en dat was wel heel belangrijk, want daardoor kregen wij veel meer optredens en werden onze platen ook beter verkocht. De muziekindustrie was toch al een heel klein beetje serieus. Het heeft een aantal jaren geduurd dat iedereen alles positief vond aan de Belgische Rock, maar er is dan ook een periode geweest - en dat startte rond '84 - dat plots niemand nog veel goed vond, en dat was dus eigenlijk een heel tegenovergestelde beweging. Iedereen heeft eigenlijk wel een beetje die terugval gehad ook. Vanaf de jaren '80 was er een soort euforie, maar de kater kwam wel achteraf.

Prosper: Wel ja, die kwam bij mij ook de dag na de Rock Rally, maar ik moet wel zeggen dat ik mij goed gemanuseerd heb...

Peter S.: Ge herinnert U er toch nog iets van?

Prosper: Zeker, zeker, ik herinner me b.v. nog het geluid van de Gentse gastronomie van The Machines, die tot mijn en veler verrassing gewonnen hebben. Ik had die helemaal niet in de top 3 gezien, en ook The Singles vond ik niet zo denderend. Red Zebra vond ik één van de besten, samen met Revenge 88 en De Brassers, maar dat waren dan misschien de drie meest extreme groepen ook?

Peter S.: Ja maar, het was toen - en trouwens nog altijd - zo dat er iets kommercieels aan te vangen moest zijn met degenen die de Rock Rally wonnen. Ze moeten die kwijt kunnen aan een platenfirma, en ook op de radio moet dat gedraaid kunnen worden. Onze New Wave stond dan nog bijna in z'n kinderschoenen, en ze hadden wat rijpere groepen nodig. Maar zeker dat jaar was het niet belangrijk wie er won en wie niet. Alle groepen hebben uit de Rock Rally hun voordeel gehaald. Ik ben ooit nog in de finale geweest met The Boy Wonders, en toen waren wij derde. Dat is even goed of even slecht als gewoon al in de finale zitten. Die finale halen is het belangrijkste.

Prosper: Ja, als ik me kan baseren op de volgorde die toen in Humo stond, zijn jullie vierde geworden, dus net buiten de top 3, maar wat opvalt, is dat geen enkele van die groepen nu nog in de aktualiteit staat!

Peter S.: The Machines hebben nu weer een verzamel CD uit, dat weet ik, en The Employees bestaan nu ook weer, maar voor zo'n groepen is het niet evident om dat twaalf jaar of langer vol te houden, denk ik. Hoewel er nog veel van die mensen bezig zijn in allerhande groepen.

Prosper: Ja, bepaalde individuen overleven nog, zoals jij b.v. En toen ging het recht naar 1982. Bastogne, dat was jullie hoogtepunt ?

Peter S.: Ergens wel, ja. Alles klikte toen. We gingen voor de eerste keer een studio in die echt iets voorstelde. In die studio werden toen trouwens de voornaamste Belgische platen opgenomen. Het was de eerste keer dat we

Red Zebra
Vervolg...

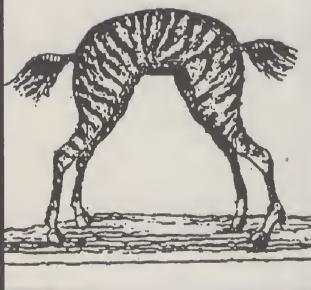
Red Zebra
Vervolg...

samenwerkten met de producer Jean-Marie Aerts, en dat was een fantastische samenwerking. Eindelijk hadden we iemand in de studio die zei: "Kijk, je zou toch beter dit of dat doen", in plaats van een beetje te "freewheelen". We hadden echt een aantal heel sterke nummers toen, en Jean-Marie heeft daar toen wat aan bijgevoegd, eigenlijk. De klank was ook heel speciaal, en we hadden toen ook een hele goede bassist, die dan later Elisa Wout heeft opgericht. Alles klikte gewoon, en dan heb je heel sterke platen. We hebben later nog samengewerkt met Jean-Marie, maar dan was hij niet zo "in vorm", en toen waren onze nummers ook niet zo sterk, b.v. de LP *Maquis*, en je hoort dan wel dat dat niet 100 % is zoals het zou moeten zijn. Bastogne is wel 100 %.

Prosper: Wel, het was inderdaad een heel goed klinkende plaat; het enige dat niet veranderde tegenover de debuut LP was misschien jouw sterk Brugse accent in de Engelse zang. Dat was misschien een handelsmerk, of zo?

Peter S.: Ja, ze hebben daar lang over geluld, eigenlijk. Ze zeiden dat dat een Cockney-accent was, uit het zuiden van London of zo. Dat accent was misschien nog te doen, de tekstdfouten waren misschien wel ergerlijker; daar wordt ook naar verwezen op de verzamel CD. Het voornaamste was misschien dat ik, ondanks de taalfouten, de verkeerde zinskonstrukties, en wat weet ik nog allemaal, tenminste duidelijk kon zeggen wat ik bedoelde. Nu zitten ze soms wekenlang te zoeken of een bepaalde zin in het Engels wel goed is. Nu is dat misschien allemaal belangrijk. Toen was dat een deel van die punk en New Wave.

Prosper: Zeker, want ik vond dat helemaal niet storend. Ik vond zelfs dat dat iets aan de groep toevoegde. Maar over die produktie van die eerste LP nu: jullie hebben gekozen om die niet bij te vijlen voor de verzamel CD.

Peter S.: Nee, ik zie daar het nut niet van in. Dat is een beetje je gaan wegstoppen en zeggen: "Kijk, ik ga het in een sausje van de jaren '90 gieten. We hebben echt bewust gekozen om dat niet te doen, en veel mensen zijn daar verwonderd over. Ik denk dat je eerlijk moet zijn: het klonk toen zo, wel, nu klinkt het nog altijd zo. En ik weet trouwens niet of onze muziek zich daartoe leent, om alles een beetje te gaan bijmixen. Red Zebra is wat dat betreft toch altijd een zeer eerlijke groep geweest.

Tweedehandskleding ... Magazines ... Wereldwinkelprodukten ...

't Pandjen

Parkstraat 5

9100 Sint-Niklaas

Der Prager Handgriff

De oprichting van Der Prager Handgriff voert ons terug naar de lente van 1990, waarin Stefan Schäfer en Volker Rathmann besloten om hun vroege New Wave- en punkinvloeden om te zetten in vernieuwende Electronic Body Music, zoals zovele Duitse groepen dat toen deden. Deze muziekstijl zou later Dark Techno genoemd worden, en werd vooral in Duitsland bekend dankzij o.a. Placebo Effect, Calva y Nada, Plastic Noise Experience,... Samplers, synthesizers en sequencers zijn vanaf toen niet meer weg te denken in de nieuwe Duitse wave & techno scene, ook niet bij Der Prager Handgriff.

In augustus/september '90 brachten Stefan, Volker en een vrouwelijke keyboardspeler, die datzelfde jaar nog de groep zou verlaten, hun eerste werk uit op de cassette "Rückstand aus Vormonaten", gevolgd door de in mei '91 verschenen tape "Nasciturus". De Duitse platenlabels geraakten vrij vlug geïnteresseerd in deze electrogroep uit het zwaar geïndustrialiseerde Ruhrgebied, en eind '91 mogen ze dan ook hun bijdrage leveren aan twee samplers: "Burn my mind" en "Schwermetall" verschijnen op de CD-compilatie "Forms of E.B.M. 2", en op de "Re-Beat" sampler van KM-Musik vinden we "Der Tanz der Destruktion" en "Wehret den Anfängen" terug. De eerste stappen richting bekendheid bij het electropubliek waren gezet, en de tijd was rijp geworden om hun donkere en agressieve muziek live voor te stellen. Talrijke optredens volgden en gingen samen met het uitbrengen van de derde tape "Retorsion" en een live-tape vooraf aan hun definitieve doorbraak: het verschijnen van de "Art & Dance 3" compilatie CD en de maxi CD "Art & Dance Live". Op eerstgenoemd werk brengen ze alweer twee nummers ("Baskerville" en "Monsun"), en de "Art & Dance Live" CD bevat - naast een nummer van Dive en Plastic Noise Experience - een live versie van "Deutschland?", evenals de andere twee tracks opgenomen op het Art & Dance festival in Osnabrück, 14.11.1992.

Der Prager Handgriff mag dan niet zo bekend zijn in België, toch maakt dit duo prachtige en vooral krachtige electronische muziek, die wij niet zomaar aan onze neus voorbij kunnen laten gaan. Dark Entries wil z'n lezers dan ook kennis laten maken met deze mogelijke top-act in sp, van het Gothic Arts label, een status die in deze platenfirma vrij lang toebehoorde aan Plastic Noise Experience, totdat laatstgenoemden een contract bij KK Records tekenden, en zo plaats maakten voor een waardige opvolger. Uiteraard is het wat voorbarig om Der Prager Handgriff nu al te bestempelen als de nummer één bij Gothic Arts Records (G.A.R.), aangezien ze nog maar 1 CD uitgebracht hebben, en vooral omdat er nog vele andere interessante groepen op dit label zitten, zoals Idiogene Geniotie, Serpents en Splatter Squall. Maar met Brenal (van Calva y Nada) als producer heb je natuurlijk een streepje voor op die andere groepen...

Beide "Art & Dance" samplers behoren toe aan het Gothic Arts label, en het was dan ook niet verwonderlijk dat deze platenfirma het aandurfde om een volledige CD van Der Prager Handgriff in april '93 uit te brengen: "Arglistige Täuschung", geproduceerd door Brenal, en in de vorige editie van Dark Entries kort besproken. We zijn nu een jaar verder, en jammer genoeg hebben we niets meer van hen gehoord, tenzij dan de belofte van Brenal in een interview met het Belgische electrozine Side-Line om de volgende CD van Der Prager Handgriff opnieuw te produceren. Laten we hopen dat die er vlug zal komen!

DIVE

Interview met Dirk Ivens.

Dark Entries: Op 16 april speel je op het derde grote festival in Waregem. Mogen we daar een nieuwe show en nieuwe nummers verwachten?

Dive: Heel veel treed ik niet op in België. Ik tracht het te minimalizeren tot een drietal optredens per jaar. De laatste keer heb ik tweemaal met een video opgetreden, en rond kerstmis heb ik een speciale show gedaan in Nürnberg (Duitsland) met dia's van Françoise Duvivier. Ik denk dat ik in Waregem die show met dia's nog eens ga brengen.

Dark Entries: En nieuwe nummers?

Dive: Momenteel ben ik bezig aan een nieuwe cover van Suicide; 't zou "Ghostrider" moeten worden. Zeker zit er een "Back to nature" van Fad Gadget in - die heb ik ook gedaan in Duitsland, en dat viel heel goed mee. En misschien nog wat nieuw eigen werk, ik weet het nog niet. 't Is nog een tijdje, dus...

Dark Entries: Je hebt ooit al eens iets van Suicide opgenomen: "Rocket USA".

Dive: Ja, dat was ook van Suicide, ook van hun eerste LP. Die eerste LP is eigenlijk een mijlpaal in de geschiedenis geweest, en de bedoeling was om stelselmatig heel die plaat te coveren, maar ik weet niet of dat er in zit, want niet elk nummer leent zich daartoe. Die Ghostrider moet wel lukken, denk ik.

Dark Entries: Hoe zit dat trouwens met die optredens van Dive? Ik had gehoord dat er binnenkort een tour samen met Numb komt?

Dive: Ja, we gaan er aan werken. Numb gaat waarschijnlijk terug op tour rond september/oktober, en ik denk dat dit een Europese tour van een drietal weken zal worden in zeven of acht verschillende landen. Maar eerst wil ik nog - en dat staat vast - vier optredens doen met Sigillum S in Duitsland, begin maart, en dan zijn er nog enkele losse optredens in Nederland ook.

Dark Entries: Eind '92 speelde je in de States, o.a. in de beruchte "Club Fuck" (L.A.). Hoe waren je ervaringen daar?

Dive: "Club Fuck" heeft nogal wat naam gemaakt door een reportage op de V.P.R.O. Heel wat mensen hebben die documentaire blijkbaar gezien, en 't was eigenlijk nog erger in die "Club" zelf dan op TV. Op TV kunnen ze natuurlijk niet alles laten zien, maar dat grenst daar wel aan het ongelooflijke! Nu moet ik wel zeggen dat ik in dat milieu ook niet thuis ben. Ik denk dat, als je je weg weet naar zulke plaatsen, dat die ook wel in Antwerpen of Amsterdam te vinden zijn. Maar voor simpele jongens zoals wij, ja, dat is wel een hele ervaring!

Dark Entries: En was het publiek enthousiast?

Dive: Ja ja. Natuurlijk, ik moet wel zeggen dat de Dive releases daar moeilijk te krijgen zijn. Mensen die releases van Dive hebben, zijn niet echt heel talrijk, maar er is wel een vast publiek eigenlijk, en die hebben ook alles van The Klinik nog steken. En de andere mensen werden gewoon overdonderd door die harde sound. Ik denk dat het heel goed meegevallen is, aan de reakties te horen toch. Ik heb naderhand nog in een aantal Amerikaanse bladen recensies over dat optreden gelezen, en die waren wel goed. Maar "Club Fuck", tja, dat zal nog wel een tijdje bijblijven, denk ik. 't Ging hem vooral om sado-masochistische toestanden daarbinnen. 't Is niet dat je dat met een korrel zout moet nemen, want dat ging eigenlijk wel naar de grove kant.

Dark Entries: Daarstraks hadden we het al over nieuw werk. Mogen we binnenkort een nieuwe CD verwachten?

Dive: Ik heb net de laatste hand gelegd aan een verzamel CD met al het werk dat uitgekomen is op alle verzamelcassettes, -CD's, -platen van de afgelopen 2 - 3 jaar. Deze CD komt uit op "Discordia", en de release is gepland rond april/mei. Officieel komt hij uit in mei, maar ik heb gepushed om in april, op het festival in Waregem, toch al wat copies te hebben. Ik denk dat de echte nieuwe release een mini CD zal worden, en die zou dan klaar moeten zijn tegen de tijd dat de tour met Numb begint, rond september.

Dark Entries: Als ik het goed begrijp, heb je niet echt veel tijd om nieuwe songs te schrijven.

Dive: Bah, niet echt veel tijd... Het is niet zo dat ik elke week b.v. drie nummers maak. Ik ben ook maar alleen, en soms moet ik mezelf echt pushen. Soms gebeurt er drie maanden helemaal niets, maar ik laat gewoon komen wat komt. Forceren heeft geen zin. Het kan goed zijn dat ik volgende maand vijf nieuwe nummers heb; dat hangt af van de gemoedstoestand, denk ik.

Dark Entries: Iets anders nu: Block 57. Als ik me niet vergis hebben Guy Van Mieghem en jij (Block 57 dus) precies twee CD's uitgebracht. Live optredens, daar hebben we nog niet veel van gezien echter. Hoe komt dat? Heeft dat nog altijd te maken met dat auto-accident van Guy, of is die groep meer een pleziergroepje?

Dive: Er werd van uitgegaan dat het een funproject moet worden, maar Guy wilde eigenlijk wel graag gaan optreden. De bedoeling van Block 57 in het begin was om zonder instrumenten op het podium te gaan. Maar dan moet er al een heel goede show rond gebouwd worden, denk ik. We hadden al aan een paar organisatoren gevraagd om een autowrak op het podium te zetten, en sommigen schrokken dat wat af. Er waren er wel bij die dat wilden doen.

Komt daar nog eens bij dat we - voor het accident van Guy - samen nog eens in een auto-ongeval hebben gezeten, dus... Dat tweede ongeval is er wat teveel aan geweest, denk ik. De bedoeling was om nogal veel met percussie te gaan werken, en dat zat er dan ook al niet meer in. Ondertussen zijn er ook niet zoveel plannen meer met Block 57, want ik had ondervonden dat aan twee groepen tegelijk werken, niet te doen was. Je kan moeilijk 100% geven aan twee dingen tegelijk, dus heb ik tegen Guy gezegd dat we ermee gingen stoppen. Misschien is dat tijdelijk, ik weet het niet. Optredens zitten er zeker niet in, denk ik. Met Dive zijn er optredens genoeg.

Dark Entries: Kan je ons iets meer vertellen over "Body Records" en "Daft Records"?

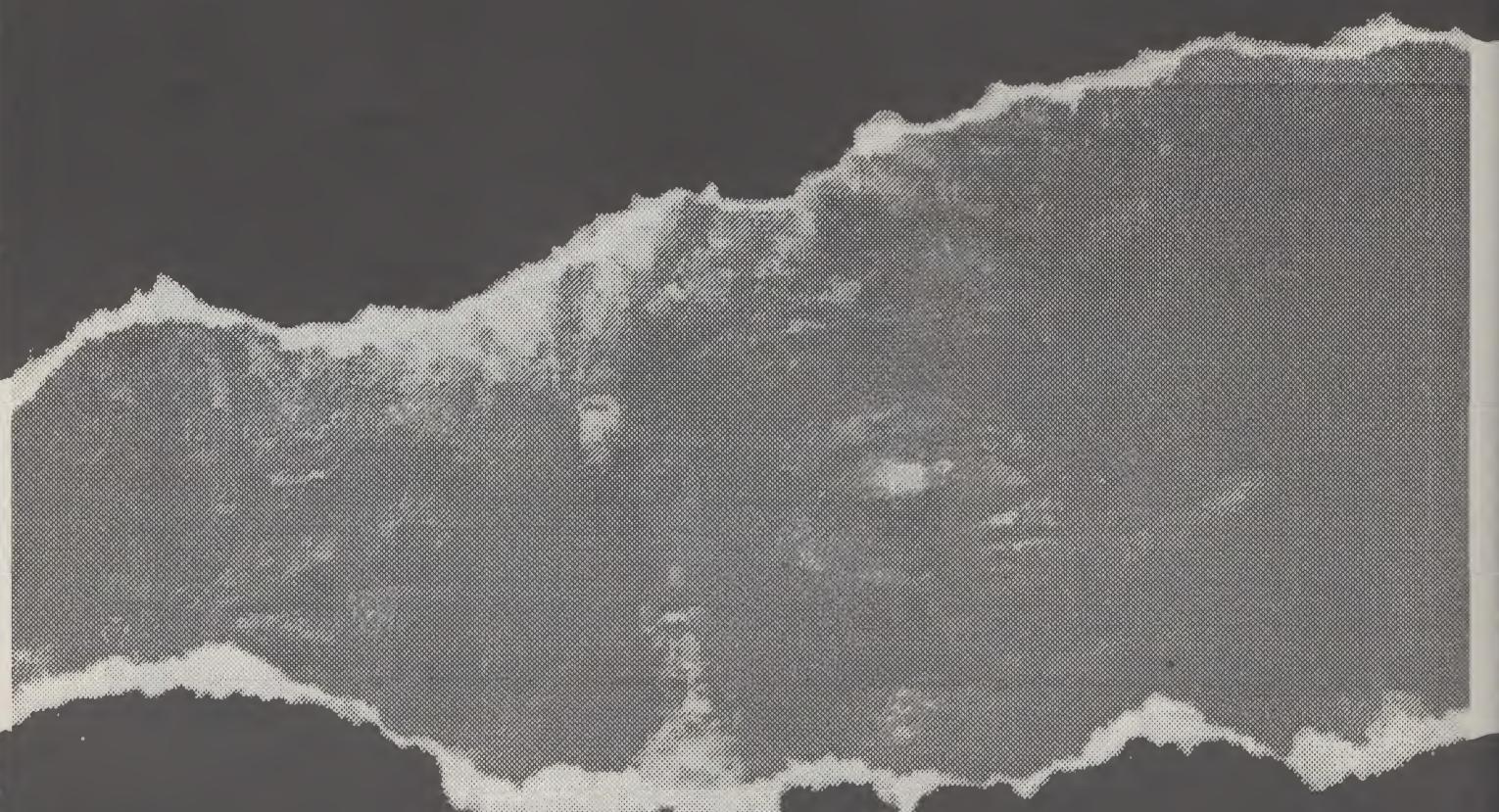
Dive: Body Records was opgezet om in het begin - en dan spreek ik wel van beginjaren '80 - tapes uit te brengen van Absolute BODY Control, vandaar de naam BODY records, en algauw, ook vanaf ik gestart ben met The Klinik, heb ik van heel veel groepen over de hele wereld tapes gekregen, waarop meestal toch 1 of 2 hele goede nummers op staan. Ik ben dus die nummers beginnen verzamelen, en ik heb dan verzamelsingles en -LP's uitgebracht. Om een lang verhaal kort te maken: heel veel van de inkomsten van The Klinik heb ik eigenlijk gepompt in beginnende groepen. De distributie was eigenlijk niet zo heel goed, en aangezien The Klinik destijds bij Antler zat, hebben wij een overeenkomst met Antler getekend dat die Body Records zouden licenceren. Dat bleek toch blijkbaar niet goed te lukken; ik denk dat ze een ander idee hadden van wat ik eigenlijk wilde uitbrengen op plaat. Ze hadden gedacht dat ze het beste van de elektro zouden hebben en er "pakken" van te verkopen. Aangezien ik nog kontraktueel vast zat aan dat label en ik tapes binnen kreeg van Esplendor Geometrico en Blackhouse, heb ik een alternatief moeten zoeken, en dat werd dan Daft. Op dat label zijn ondertussen 3 CD's uitgekomen, maar momenteel staat dat op een laag pitje. Je moet er echt mee bezig zijn, en ik werk nu sinds ongeveer twee jaar bij KK-Records, wat een full-time job is. Dat stopt eigenlijk niet om zes uur, zal ik maar zeggen, dat loopt gewoon door. Komt daar Dive nog eens bij, plus allemaal die rompslomp.

Dark Entries: Is het dan niet moeilijk om al die labels te combineren? Ik bedoel, je werkt bij KK, brengt CD's uit bij Minus Habens,....

Dive: Muziek moet een hobby blijven. Als het teveel begint te worden, denk ik dat je dat heel snel beu word. Maar bij mij is dat niet het geval, omdat ik dat allemaal een beetje doseer. Ik heb wel veel kontakt met Minus Habens, maar dat is wel het hoogstnodige, eigenlijk.

Dark Entries: OK, heb je nog een laatste boodschap voor onze lezers, Dirk?

Dive: Kom allemaal kijken op 16 april in Waregem hé; ik zal m'n best nog eens doen...

Dark Entries sprak met ...

NÖSFERÄTU

In Engeland is gothic muziek al lang dood. Fields of The Nephilim zijn al een tijdje opgehouden te bestaan, en The Sisters of Mercy willen zichzelf profileren als een heuse rockband. Ooit was Engeland echter de bakermat van de gothic en New Wave beweging, met groepen zoals Sex Gang Children, Bauhaus, Virgin Prunes, ..., maar die behoren allang tot de verleden tijd. Dit tot grote spijt van de heren van Nösferätu, die enkele jaren geleden besloten om de Engelse gothic beweging in leven te houden, en zelf muziek begonnen te maken. Met succes, want ondertussen hebben ze internationale bekendheid gekregen, en zijn ze uitgegroeid tot één der belangrijkste groepen in dat genre "à la Sisters".

Dark Entries: Kan je ons iets vertellen over het ontstaan van Nösferätu ?

Nösferätu: We zijn met onze groep gestart omdat we vonden dat de Engelse "goth scene" niets meer betekende. We waren reeds lang fan van gothic rock, en de groepen waarvan wij hielden, waren ofwel gesplit, ofwel hielden ze zich bezig met heel andere zaken. We dachten bij onszelf: "We kunnen niet meer horen wat we willen horen, dus laten we het zelf dan maar doen." Maar dat valt niet altijd mee ! Je moet mensen vinden die bereid zijn om in een gothic groep te spelen, maar velen zijn dat na een paar jaar beu. Onze zanger b.v. is reeds de vierde in onze bezetting, en het heeft heel wat tijd gekost vooraleer die goed vertrouwd was met het werk van Nösferätu.

Dark Entries: Is het dan echt zo slecht gesteld met de Engelse goth scene ?

Nösferätu: Het begon wel allemaal in Engeland, als voortvoerder uit de punk en de New Romantic beweging. Maar nu is er bijna geen interesse meer voor het gothic genre.

Dark Entries: Hebben jullie succes in Engeland ?

Nösferätu: Wel, we werken er hard aan. Maar de Engelse pers houdt niet zo van ons. De dag van vandaag houden ze zich daar bezig met groepen zoals Suede. Rage against the machine.... In Engeland is er zogezegd maar één gothic band: The Sisters of Mercy. Groepen zoals Bauhaus of Flesh for Lulu zijn er al lang vergeten, en de enige groep die jonge goths willen zien, is The Sisters of Mercy. Aan de ene kant zeggen die jonge mensen dat ze houden van The Sisters of Mercy, aan de andere kant vinden ze die groep eigenlijk niet goed meer, maar ze houden van wat de Sisters vroeger maakten. Waarom is er geen goede goth scene meer bij ons ? Het antwoord is: omdat men enkel The Sisters of Mercy wil zien, in Wembley Arena. The Sisters of Mercy doen niets anders dan steeds maar oudere nummers opnieuw uit te brengen of te remixen, en de mensen kopen dat. Jonge gothic bands in Engeland daarentegen slagen er niet in om een goed platenkontrakt af te sluiten.

Dark Entries: Als ik hoor wat de meeste beginnende, Engelse gothic groepen maken, moet ik vaststellen dat die allemaal lijken op The Sisters of Mercy. Ook jullie zullen wel vaak met die groep vergeleken worden, niet ?

Nösferätu: De stem van onze vorige zanger geleek veel op die van Andrew Eldritch. Nu gaan we soms de richting van Bauhaus op, vind ik.

(foto: Sven Delbare)

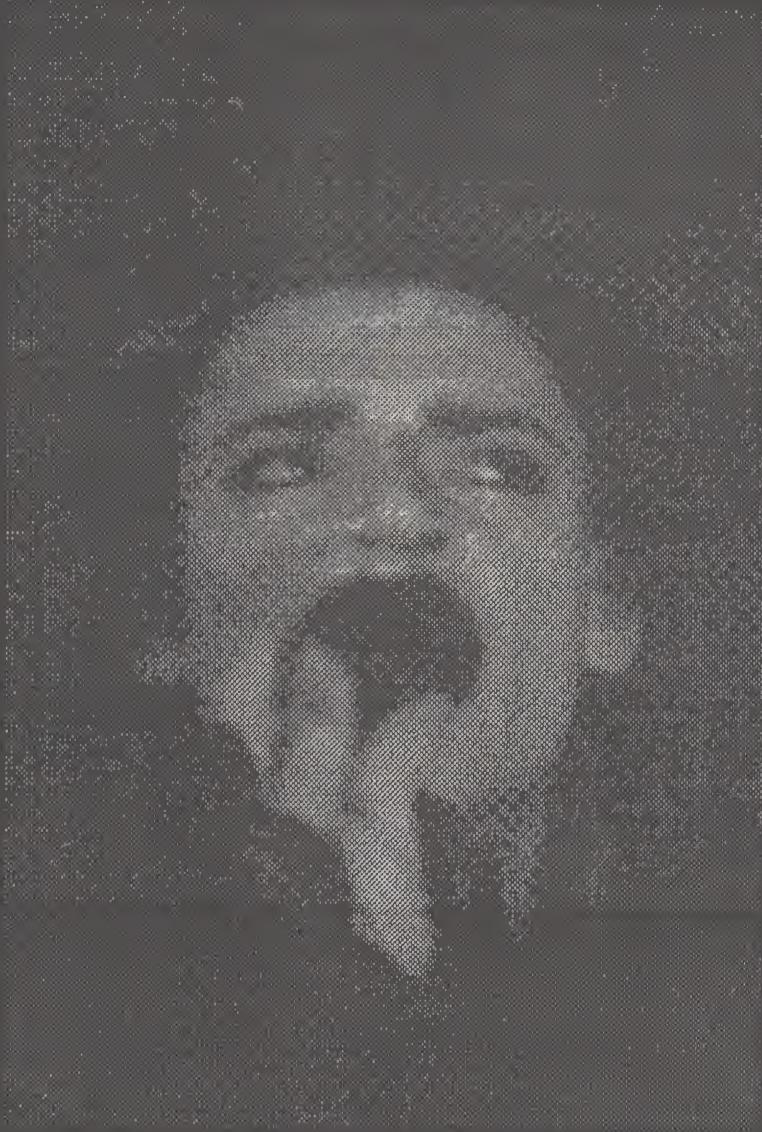
Dark Entries: Wat is eigenlijk "The Gothic Society" en "The catacombs of London" ?

Nösferätu: "The catacombs of London" is de naam van onze studio, waar we onze drie eerste EP's hebben opgenomen. "The Gothic Society" hebben we bij het ontstaan van onze groep opgericht om de gothic muziek terug levend te maken. Zo geven we ook een magazine uit, waarvan we de eerste drie of vier edities gratis weggaven op optredens, in clubs.... Ons magazine gaat niet zozeer over muziek, hoewel er natuurlijk informatie in staat over onze groep. Maar het gaat meer om verhalen en gebeurtenissen en zo, die interessant zijn voor gothics. We proberen hen interesse te doen krijgen in andere dingen dan alleen maar muziek, begrijp je ? Zo schrijven we b.v. over de echte gothic periode, het Victoriaanse tijdperk. Momenteel zijn we toe aan de elfde édition van ons magazine, en we hebben nu ongeveer 500 leden van The Gothic Society, over de hele wereld.

Dark Entries: Wat zijn jullie toekomstplannen ?

Nösferätu: In mei gaan we op tournee in Duitsland en hopelijk ook in Amerika, en we gaan daarna onze nieuwe CD opnemen. Dat zal heel wat moeilijker worden dan onze eerste, omdat die veel oude nummers bevatte, maar nu gaat het om volledig nieuw werk. Hopelijk zullen we na die CD nog een single uitbrengen, maar dat zal voor september of oktober zijn. Waarschijnlijk komen we dan terug naar België en Duitsland. Nu spelen we in Duitsland op een paar goede festivals, zoals het "Zillo festival" en een festival in Leipzig. We hopen in Duitsland trouwens een goed platenkontrakt te kunnen bemachtigen, dat zou prachtig zijn.

Dark Entries organiseert op zaterdag 28 mei nog een extra concert van Nösferätu, waar we jullie natuurlijk allemaal verwachten ! Het optreden gaat door in 't Syndroom, een zaal op de Grote Markt van Sint-Niklaas, en tickets kosten in voorverkoop 350 BF. Daarna geven we onze eerste "Dark Entries Party", hopelijk de eerste in een lange rij. Wie niet naar het concert komt, maar de fuif wel ziet zitten, betaalt uiteraard geen 350 BF meer, maar wel 150 BF. Hopelijk tot dan !

(foto: Sven Delbare)

CONCERTBESPREKINGEN.....

Nösferätu, The Breath of Life, Jacquy Bitch (The Steeple Chase, Waregem, 12/2/'94)

3 groepen stonden vandaag geprogrammeerd in dé "place-to-be" voor alle liefhebbers van wave & gothic: The Steeple Chase in Waregem. Jacquy Bitch (ex-Neva) mocht dit mini-festival openen, en wist meteen het publiek voor zich te winnen dankzij een zeer sterke podium-act en niet in het minst de grote schare fans uit Frankrijk, het geboorteland van Jacquy Bitch. Op het podium stond een houten hok dat moest fungeren als een soort doodshuisje, waaruit de zanger, zwaar geschminkt, bij aanvang van het concert te voorschijn sprong, alsof hij al maanden opgesloten zat in dat hokje. De muziek stak boordevol energie, evenals de zanger, die het vooral moest hebben van zijn uitstraling (herinnerend aan Alien Sex Fiend) en zijn unieke stem. Het gitaarwerk klonk misschien iets te zwaar, maar Jacquy Bitch wist zeker en vast de menigte te overtuigen, en was voor velen de beste groep van de avond. Dan volgden The Breath of Life, in Vlaanderen nog vrij onbekend, ondanks hun 2 CD's. Alles draaide bij deze groep rond de zangeres, die in alle opzichten deed denken aan Siouxsie. Niet alleen haar prachtige stem, maar zelfs haar bewegingen, zodat het duidelijk werd dat ze sterk beïnvloed was door Siouxsie & The Banshees. Misschien was het optreden iets te eentonig, maar toch zat er heel wat kwaliteit in deze groep! Tenslotte was het dan eindelijk de beurt aan de "Top of the bill" van deze reeds geslaagde avond: Nösferätu. Fans van Gothic Rock à la Sisters of Mercy en The

Mission konden gedurende een uurtje genieten van deze zeer sterke live-groep, die het publiek voortdurend probeerde mee te trekken, en zo voor de nodige ambiance zorgde. Nummers zoals "Wiccaman", "Siren" en "Dark angel" sloegen bij de fans in als een bom, en ook hun nieuwe werk werd vanavond voorgesteld, zodat de meeste mensen meer dan tevreden naar huis konden keren (of nog verder fuiven op de aansluitende wave & gothic party). Alleen jammer dat we "Vampyre's cry" moesten missen.

Nösferätu (Den Twieoo, Gent, 13/2/'94)

Na The Steeple Chase werd vandaag ook Den Twieoo geconfronteerd met de "vampieren der gothic", die alweer een sterk concert weggaven, beter nog dan de dag voordien. De live-set was gelijkaardig aan die van de vorige dag, en ook ditmaal moesten we het zonder "Vampyre's cry" stellen, ondanks het verzoek van het publiek. De zanger deed zoals gisteren z'n uiterste best om het publiek aan het dansen te brengen, maar ja, een gothic publiek is meestal een passief publiek... Verder kreeg de groep te kampen met electriciteitsproblemen, die gelukkig vlug opgelost werden, zodat we ook vandaag niet hoefden te klagen over de geluidskwaliteit. Wederom een prachtig concert dus, doorspekt van de nodige humor van de zanger (die vanavond af te rekenen had met het lage plafond). Nösferätu is zonder twijfel een groep die heel wat meer te bieden heeft dan een doorsnee "Sisters of Mercy-kopie", en wij kijken alvast uit naar hun volgende optreden(s) in België!

Madre del Vizio + Engelsstaub
 Waregem, Steeple Chase, 12.3.'94

Aanvankelijk moest dit concert in december doorgaan zijn, maar wegens omstandigheden (als ik me niet vergis, had de zanger van Engelsstaub z'n arm gebroken) werd het verplaatst naar maart, tot grote opluchting van zij die in december volop in de examenperiode zaten. Gevolg: de opkomst voor dit concert was deze avond vrij groot, maar dat zijn we al gewoon bij concerten in de Steeple Chase. Engelsstaub stond als opener geprogrammeerd, en wij van Dark Entries hoopten dat deze groep live even sterk zou zijn als hun CD "Malleus Maleficarum". Doch dit viel ons wat tegen: het optreden was veel te kort, en de groep had naar onze mening niet zoveel uitstraling. Engelsstaub trakteerden het publiek wel op een paar pareltjes uit hun CD, die sterk doen

herinneren aan Death in June (Engelsstaub creëren met hun akoestisch gitargeluid ook een zeer speciale atmosfeer), en soms aan Virgin Prunes. Maar wij misten juist de sfeer die we gehoopt hadden ook live te voelen.

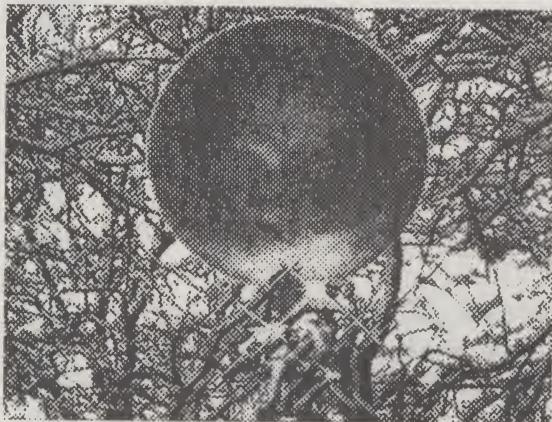
Daarna betrad Madre del Vizio het podium, en zij brachten iets totaal verschillend van Engelsstaub. Madre del Vizio klinkten als een Italiaanse Christian Death (hoewel ze uit Duitsland komen), vooral de gitaren gingen sterk in die richting. Iedereen wachtte op "Amore, Fede, Speranza" en "Madre", maar die nummers kwamen pas aan bod tijdens de bisnummers, die er ook snel kwamen, m.a.w.: ook dit concert was niet echt lang, maar wel vrij stevig ! Al bij al een geslaagde avond, hoewel we hopen om Engelsstaub nog eens terug te zien als hoofdact of zo; Misschien spelen ze dan wat langer ?

— RETAIL - WHOLE SALE —

BOOGIE CD-STORE
WAVE-GOTHIC-ELECTRO
 PREDIKHERENSTRAAT 11
 8000 BRUGGE
 TEL. & FAX 050/34 04 08

BIJ AANKOOP VAN 4 CD'S, **Dark Entries** GRATIS

PROJECT PITCHFORK: IO (CD)

IO is een maan van Jupiter, zeer sterk gelijkend op een embryo, als je die vanop aarde met een telescoop bekijkt. IO is ook de naam van de inmiddels reeds vierde CD van Project Pitchfork, de maxi's en mini CD niet meegerekend, en ook ditmaal leveren ze weer een ijzersterk produkt af. Van een echte muzikale koerswijziging kunnen we niet spreken, maar toch zitten er een paar elementen in die we niet van hen verwacht hadden. Zo klinkt "The Seeker" in het begin net als een Current 93 nummer, dat plots wordt verwoest door de zware metal gitaren van Pantera, en daarna terug in de plooi valt en ons eraan doet herinneren dat we nog altijd naar Project Pitchfork luisteren.

De hele CD is weeral een "must" geworden voor de fans van Project Pitchfork, en op z'n minst een aanrader voor iedereen die houdt van het zogenaamde Dark Techno genre. Wedden dat nummers zoals Renaissance binnenkort niet meer weg te denken zullen zijn op fuiven? (O ja, voor wie zich de maxi CD "Carrion" nog niet aangeschaft zou hebben: ook dit nummer staat op de CD IO.)

Ritualis Mortis (CD)

Deze sampler kwam tot stand dankzij Set Management en Grabaciones Goticas, en stelt twee Spaanse groepen aan U voor: Gothic Sex en Los Humillados. Beide groepen hebben muzikaal gezien weinig of niets met elkaar gemeen, tenzij dan dat ze gothic muziek maken, maar wel van een totaal verschillend soort. Gothic Sex brachten hun eerste EP ("El Frenesi") in 1989 uit, maar daarna vinden we hen enkel terug op cassettes. Ze spelen overwegend snelle "gothic rock" ("Requiem 1" vormt daarop een uitzondering, en is wat mij betreft het beste nummer van deze CD) op een eigenzinnige manier, en lijken mij de meest interessante groep van deze verzameling CD. Aan de stem mogen ze soms nog wat bijschaven, maar deze groep bezit hoe dan ook zekere kwaliteiten. Los Humillados daarentegen maken zeer slaapverwekkende muziek, en de zanger heeft naar mijn mening een uiterst vervelende stem. Zij brengen rustige, (gelukkig) overwegend instrumentale, depressieve muziek, ideaal om naar te luisteren vlak voor het slapen gaan. Maar goed, ik kan me best voorstellen dat er voldoende mensen zijn die van hun muziek houden, en voor wie deze sampler meer dan de moeite waard is.

Fortification 55: Atlantis (CD)

De vorige CD van Fortification 55 ("Anthropology") ging over de hedendaagse problemen in de wereld, zoals de vernietiging van de natuur en de bloederige oorlogen die over de gehele wereld een ware nachtmerrie vormen. "Atlantis" daarentegen gaat terug naar het verleden, en wil de luisteraar een reis doen maken doorheen de geschiedenis van de mensheid, om zo tot inzicht te komen dat de hedendaagse toestand weinig verschilt van die ten tijde van Atlantis, toen iedereen er naar streefde om steeds perfekter te worden, en zo zichzelf tot vernietiging bracht.

Inhoudelijk verschilt deze CD dus niet zoveel van de vorige, wat we niet kunnen zeggen van de muziek. De nummers op deze CD zijn veel dansbaarder, en naar mijn mening minder goed dan die op de vorige CD. Een nummer zoals "Changing my exist" b.v., dat het absolute hoogtepunt was op "Anthropology", werd omgevormd tot een disconummer, en verliest hierdoor al z'n kracht. Toch zijn er een aantal tracks die wél de moeite waard zijn, zoals "And Tomorrow Atlantis", waarop ze de vokale steun kregen van Cyan (The Eternal Afflict). De CD heeft misschien wat tijd nodig om te rijpen, maar zal waarschijnlijk nooit dezelfde impakt hebben als z'n voorganger.

Nösferätu: Savage kiss (MCB)

The Sisters of Mercy mogen dan wel deze groep beïnvloed hebben, zoals je in ons artikel over Nösferätu kan lezen, ditmaal klinkt hun muziek veeleer als een "Mission op z'n allerbest". ('t Blijft natuurlijk allemaal in dezelfde familie.) Vergelijkingen met andere groepen zijn soms nodig om een beeld te schetsen van het soort muziek dat een groep brengt, doch dit betekent in vele gevallen een afbreuk aan wat een groep echt te bieden heeft. Dit geldt zonder enige twijfel ook voor Nösferätu, die met deze nieuwe maxi CD bewijzen dat ze momenteel 1 van de toonaangevende groepen in dit gothic genre zijn. "Savage kiss" bevat twee ijzersterke songs + een wat rustiger nummer, dat we niet onmiddellijk verwacht hadden van deze "Vampieren der gothic", en waaraan we ook even moesten wennen. Niet direct een topnummer, maar de twee andere op "Savage kiss" zijn wel een schot in de roos, en maken van deze CD weeral een absolute must.

The Convent: Tales from the frozen forest (CD)

Wie herinnert zich de Chameleons nog? Wel, hun zanger Mark Burgess is de producer van deze CD, en drukt zo onvermijdelijk z'n stempel op de muziek van The Convent, een groep uit Amsterdam die na vele jaren erin geslaagd is om de weg te vinden naar een platenlabel: Strange Ways Records.

De door Jim Morrisson beïnvloedde zanger/poëet Carlo Van Putten richtte in '85 The Convent op, en ontmoette twee jaar later gitarist Jojo Brandt, die in staat bleek om meerdere instrumenten te bespelen, zodat Carlo hem de geschikte persoon vond om in te staan voor de muzikale kant van The Convent. Momenteel is de groep een vijfmansvereniging, maar in feite draait alles rond Carlo en Jojo, en ook wel een beetje rond Mark Burgess.

Vorig jaar brachten ze in eigen beheer de CD "Counting the stars" uit, die hen vooral in bepaalde Noordduitse kringen "populair" maakte. Nu is er "Tales from the frozen forest", een CD met een vrij duister openingsnummer, en de rest van de muziek klinkt als The Church met een knipoog naar The Smiths en Teardrop Explodes. Vrij "luchtige" pop-wave dus, zoals in de jaren '80 wel vaker werd gemaakt, maar nu op sterren na dood zou zijn, indien The Convent dit genre geen nieuw leven had ingeblazen.

Sopor Aeternus (CD)

Apocalyptic Vision (het platenlabeltje dat deze CD heeft uitgebracht) zal maar geluk hebben! Dankzij de kult die rond Sopor Aeternus werd geweven, en natuurlijk ook dankzij de extreem moeilijk te krijgen cassette "Es reiten die toten so schnell", die voor vele fans van obscure muziek een andere wereld opende, maar vrij erbarmelijk van kwaliteit is, moest een CD van deze groep een ware goudmijn betekenen voor degene die deze bizarre groep kon tekenen op z'n label. Eindelijk is dat nu gebeurd, en het resultaat mag er zijn, ondanks de niet echt schitterend te noemen geluidskwaliteit van deze CD. Maar wie gaat zich daar aan storen?

Geen enkel nummer van hun eerste cassette is op dit nieuwe werk terug te vinden, en dat is voor velen waarschijnlijk een ontgoocheling, maar wees gerust. deze CD is werkelijk de ideale opvolger van die cassette, en zo mogen ze er wat mij betreft nog veel maken. Toch bevat deze CD eerder uitgebracht werk, nl. Birth-Fiendish Figuration (dit staat op de compilatie K7 "Cascades" van Beton Tapes) en Tanz der Grausamkeit, van de No Control Torture's sampler "This mourning sacrilege" (ook enkel op K7 verkrijgbaar.) Wie meer wil weten over deze mysterieuze groep, moet ons artikel over Sopor Aeternus maar eens lezen!

Girls under glass: Down in the park E.P. (MCD)

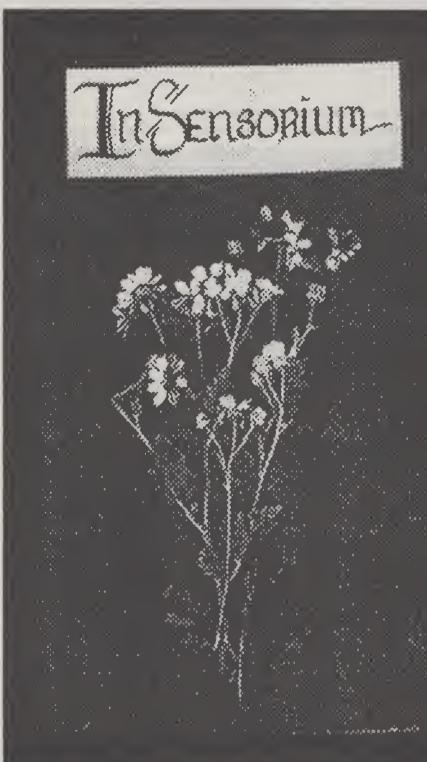
"Down in the park" is ooit een "hit" geweest voor Gary Numan, en mettertijd een klassieker geworden in de electro-wave. Girls under glass hebben voor hun nieuwe maxi gekozen om dit nummer op twee verschillende manieren te coveren, en voegden daar nog drie geremixte nummers van hun vorige CD "Christus" aan toe. ("Inside out", "When I think about you", en "The heat in my heart".) En ik moet zeggen dat die remixen zeker niet onaardig klinken (beter eigenlijk dan de oorspronkelijke versies), evenmin als de twee versies van het titelnummer. Girls under glass blijven op dezelfde weg als ze ingeslagen waren, en wie "Christus" goed vond, zal dit ook wel kunnen apprecriëren.

SABOTAGE qu'est-ce que c'est? Libertinage (MCD)

Deze nieuwe mini CD is, evenals de K7 "In your world", een aanvulling op hun bij Danse Macabre verschenen debuut CD "Tumulte", waarover wij in de vorige editie van Dark Entries niets dan lof hadden. Het is dan ook overduidelijk dat Sabotage qu'est-ce que c'est? zichzelf voortdurend aan het herhalen is, niet alleen door het feit dat sommige nummers hier voor de zoveelste keer in een andere versie terug komen, maar ook in de muziek zit weinig of geen variatie.

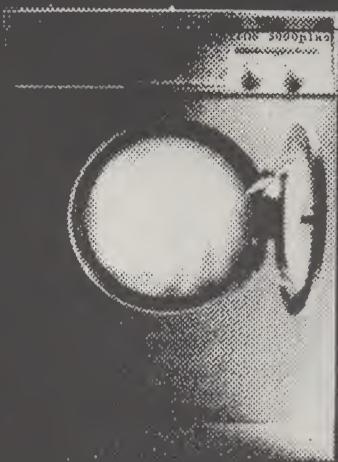
"Libertinage" werd - hoe kan het ook anders - geproduceerd door Carlos Peron, en wordt door Dark Star omschreven als pure emotie, intelligentie en erotiek. Het trio uit Frankfurt combineert hier alweer dansbare electro-pop met treurige technoklanken, maar slaagt er niet in om het niveau van hun vorig werk te overstijgen, integendeel, ze vallen hier zoals gezegd in een vervelende herhaling, en hun muziek was nu ook weer niet zo sterk dat hun formule eindeloos uitgemolken kan worden. Een overbodige release dus, en als ze niet vlug van koers veranderen, zal Sabotage qu'est-ce que c'est? gedoemd zijn om eeuwig in dezelfde rondjes te varen.

IN SENSORIUM: DEMO 2 (K7)

Engelse wave, of Engelse gothic, of..., tja, hoe kunnen we de muziek van In Sensorium in godsnaam omschrijven? Alleszins maken ze vrij originele, minimalistische muziek, op basis van een drumcomputer, een basgitaar en een op z'n minst raar te noemen stemgeluid. Die zang doet me trouwens wat denken aan iemand uit de jaren '60, maar ik weet alleen niet meer wie. "Demo 2" bevat 3 nummers, "Pandemonium", "Sweet embellishment" en "Annihilation", en de laatste 2 kon ik nog min of meer apprecriëren. Maar echt geweldig durf ik deze muziek toch niet te noemen. Indien je hoe dan ook geïnteresseerd bent in In Sensorium, kan je hen kontakteren op het volgende adres: P.O. Box 214, Croydon, Surrey, CR9 6HQ, Engeland.

ROTATION 3 (CD)

Onder het motto "Maak kennis met kleinere en meestal nog onbekende electrogroepen, en wie weet vind je hier wel een paar toekomstige "topgroepen" op terug", is dit alweer de derde verzamelaar uit de Rotation-reeks van Kugelblitz, met deze keer maar liefst 16 zogenaamde underground electrogroepen, tenminste als we de 17e groep op deze CD (Dive) reeds mogen beschouwen als een topgroep.

Verwacht hier niet te veel "ontdekkingen"; de meeste groepen zullen immers naar alle waarschijnlijkheid nooit verder geraken dan een paar contrubuties aan samplers zoals deze, maar toch weten enkele groepen ons de aandacht te trekken, en stijgen ver boven het gemiddelde niveau van deze sampler uit. Eerst en vooral is er Ferro Concrete, die wat mij betreft met "Redemption" als beste groep op deze CD naar voor komen. Ook Lescure 13 en Suicide Commando, die met hun koude electronische kianken als enige Belgische groepen samen met Dive de overwegend typisch Duitse technosound doorbreken, bewijzen dat er nog hoop is in dit genre. Het nummer van Dive vind ik wat minder dan wat we van hem gewoon zijn, maar behoort hier toch tot het betere werk. En de andere groepen laat ik aan jullie oordeel over, maar echte uitschieters zal je er waarschijnlijk niet meer tussen vinden.

Overgament: The Machinery of Destruction (CD)

Gefascineerd door metaal- en staalklanken, besloten Thomas (OVM-01) en Mario (OVM-02) in 1987 onder de naam Overgament bovengenoemde elementen in hun muziek te verwerken, wat uiteindelijk resulteerde in het uitbrengen van The Machinery of Destruction, begin dit jaar. EBM beïnvloed door groepen zoals Kraftwerk, Front 242 en Nitzer Ebb komt hier ruim aan bod, maar verwacht zeker geen zware of agressieve electro van hen, tenzij sporadisch op het wat mij betreft beste nummer van deze CD: "Surrounded by darkness". Nee, de heren van Overgament mogen dan wel bezeten zijn door machines, fabrieken, metaal en staal, hun muziek klinkt tamelijk rustig, alsof ze hun inspiratie gehaald hebben in fabrieken waar zeer weinig gewerkt wordt en tegen een langzaam tempo. Daar komt nog eens bij dat er bitter weinig variatie in hun muziek steekt, zodat hun werk na een tijdje begint te vervelen, en ze misschien beter hun beste nummers (want er staan hoe dan ook goede nummers op The Machinery of Destruction) op een maxi CD hadden uitgebracht.

The Cain Principle: Sculptures, fruits and companions (CD)

Hun vorige CD "September Stone" mocht in de Duitse pers overwegend positieve kritieken ontvangen, en ik ben ervan overtuigd dat deze nieuwe van The Cain Principle even goed of zelfs nog beter zal onthaald worden. "Sculptures, fruits and companions" is dé oplossing voor al wie blijft zweren bij traditionele wave, en er maar niet in slaagt om tussen de talrijke nieuwe (en vernieuwende) releases iets naar z'n gading te vinden. The Cain Principle weet als geen ander een sfeer van innerlijke warmte en melancholie te scheppen, omhuld door een dreigende, donkere nevel die af en toe, maar steeds tevergeefs, probeert weg te trekken. "Als geen ander" is misschien wat overdreven, want meer dan 10 jaar geleden was er een groep die dezelfde gevoelens in hun muziek verwerkte, maar nu totaal vergeten is: The Sound. Zelfs de stem van Markus Lautenbach (zanger van The Cain Principle) heeft wat weg van die van The Sound! Uiteraard gaat de overeenkomst niet volledig op, maar we vergelijken dan ook twee groepen uit een verschillend decennium.

In Duitsland vergelijkt men The Cain Principle veeleer met groepen zoals Deine Lakaien, maar als je 't mij vraagt zijn ze veel beter dan laatstgenoemden, en dat wil tegenwoordig al wat zeggen, niet?

Metrophone
 Popkelder
 Meir 21
 2000 Antwerpen 1
 tel. 03/23118 65
 fax 03/233 61 45

Specialist in ELECTRO - Gothic Ambient Soundscapes

Groep	Titel	Pag
Fortification 55	Atlantis	22
Girls under Glass	Down in the park E.P.	24
In Sensorium	Demo 2	24
Nösferätu	Savage Kiss	23
Overgament	The Machinery of Destruction	25
Project Pitchfork	10	22
Ritualis Mortis		22
Rotation 3		25
Sabotage, qu'est-ce que c'est?	Libertinage	24
Sopor Aeternus		23
The Cain Principle	Sculptures, fruits and companions	25
The Convent	Tales from a frozen forest	23

Den Twieoo
 Overpoortstraat 8
 9000 Gent
 091/21.81.43.

vzw The Invitation presents
LOVE LIKE BLOOD
GOETHES ERBEN
PLASTIC NOISE EXPERIENCE
DIVE
PLACEBO EFFECT
Sat. 16th. April '94

open : 15.00 H. - start : 15.30 H.

'T GAVERKE
WAREGEM - BELGIUM

Zeswegenstraat 120 (Near Station)

Tickets. 650 - entry 800 bf. Info : 056 / 61 13 54

VVK. :

WAREGEM : STEEPLE CHASE - LP CENTER
GENT : MUSIC MANIA - VYNILA - RATA PLAN
BRUGGE : BOOGIE CD-STORE - MUSIC MANIA
ANTWERPEN : METROPHONE
LEUVEN : JJ. RECORDS

TOURNAI : MUSIC MANIA
KORTRIJK : MUSIC MANIA
LILLE (F) : LA BOUCHERIE MODERNE
ST.-NIKLAAS : THE KITCHEN
BRUSSEL : MUSIC MANIA - DISCO MANIA

BOOGIE CD-STORE
WAVE - GOTHIC - ELECTRO
PREDIKHERENSTRAAT 11
8000 BRUGGE
TEL. & FAX 050 / 34 04 08

VERHAEGHE TONY
Bieren & Frisdranken
WAREGEM

Project
Pitchfork

Peter Spilles